

SAMUEL- sceneta

Un copil imbracat iudeu, Alcana, intra cu cele doua sotii ale sale Ana si Penina. Aduc la templu niste cosuri cu daruri. Un preot le ia, Ana ingenuncheaza mai intr-o parte si se roaga plangand si dand din buze fara sunet.

POVESTITOR:

**La Templu sunt cu totii,
Penina si Elcana,
Dar numai ea se roaga,
Nemangaiata, Ana...**

**Un preot o priveste.
Femeia-n agonie,
Nimic ea nu rosteste.
E beata? vrea sa stie.**

Preotul se apropie de ea si se incrunta, ii pune mana pe umar.

Ana:

**Nu, roaba ta nu-i beata
Ci plina de durere
Ceream un fiu la Domnul
Rugandu-ma-n tacere.**

Preotul ii pune mainile pe cap si o binecuvanteaza.

Preotul:

**Sa te auda Domnul,
Sa-ti dea dupa credinta,
Durerea sa-ti aline
Si sa-ti dea birunta!**

Ana se ridica si iese cu sotul si Penina?

Povestitorul:

**Din lacrima de ruga
Speranta ea primi.
A auzit-o Domnul
Si-un fiu ii darui.**

Intra Ana cu un copil mic de 2-3 ani si il aseaza la rugaciune langa ea.

**Pe pruncul ei micut
O mama iubitoare
L-invata sa-ngenunche,
Caci Domnul este mare...**

Manutele sa stranga,

Sa-nchida ochisorii,
Cand noaptea e venita
Sau se arata zorii...

Si dupa cum promise
L-a dus sa stea la Templu
Pe Domnul sa-l slujeasca
Sa fie un exemplu.

Ana ia copilul, il acopera cu o pelerina si il duce la preotul templului si apoi pleaca.

Scena 2

Samuel mai mare, 6-7 ani si preotul Eli. Samuel cara niste suluri ca papirusurile, matura, cara apa, aprinde niste candelile care sunt pe marginea scenei.

Povestitorul:

Samuel iubea pe Eli
Si la lucru-l ajuta.
Chiar cazand de oboseala,
Samuel asa era .

Chiar si ingerii din templu
Pasii ii recunosteau,
Cand manutele gingase
Candelele aprindeau.

Samule se aseaza intr-un pat simplu intr-un colt, se roaga si apoi adoarme. Dupa o perdea subtire este patul preotului Eli, mare si impodobit. Acolo se culca Eli

Si-apoi, dupa rugaciunea
Din patucul lui curat
Adormea in plecaciunea
Unui suflet nepatat.

Samuel iubea pe Domnul.
Domnu-l binecuvanta
Si-ntr-o noapte chiar pe nume
Pe copil El il striga

se aude o voce puternica dar blanda:
Samuel! Samuel!

Samuel se trezeste si se uita in jur. Merge si da putin la o parte perdeaua la patul lui Eli
M-ai chemat marite preot?
Mi-a parut ca m-ai strigat.

Preotul:
Du-te, nu eu te-am chemat!

**Copilul se intoarce la locul lui si adoarme din nou. Se aude iarasi voce dinafara scenei:
Samuel! Samuel!**

**Samuel se duce iarasi la preot:
Iata-ma aici m-ai chemat!**

**Preotul:
Poate Domnul iti vorbeste
Du-te, nu eu te-am strigat!**

**Copilul se intoarce si aude din nou glasul
Samuel! Samuel!**

**Samuel:
Vorbeste-mi Doamne, eu ascult
Vreau sa te-aud asa de mult!**

**Povestitorul:
Samuel, o viata-ntreaga
A slujit lui Dumnezeu,
Indemnand pe toti s-aleaga,
Sa urmeze sfatul Sau,**

**Idolii sa ii arunce
Si sa fie-ascultatori,
Zilnic trepte ei sa urce,
Spre sfintirea vietii lor.**

**Domnul cauta si astazi
Oameni sfinti, ca Samuel,
Care tuturor sa fie
Calauza si model.**

**Cand pamantu-i plin de semne,
Cine-i gata a-L urma?
"Sunt cu tine, nu te teme"!
E fagaduinta Sa.**

**Doamne-ajuta-mi Tu si mie
Ca sa fiu un "Samuel",
Sa Te-urmez cu bucurie
Toata viata, ca si el.**